

Prima instanță: Judecătoria Ciocana mun. Chișinău
Judecător: D. Mardari
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: M. Ciugureanu, S. Arnaut, T. Pelin

Dosarul nr. 2rac-255/14

ÎN CHEIERE

08 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Mihai Poalelungi
Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de SRL „Intero & Co”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Viva-Plus” împotriva SRL „Intero & Co” cu privire la rezilierea contractului de locațiune, încasarea plății pentru chirie, penalității aferente și cheltuielilor de judecată,

la acțiunea reconvențională înaintată de SRL „Intero & Co” împotriva SRL „Viva-Plus” cu privire la anularea contractului de locațiune, repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2014, prin care a fost casată integral hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 28 noiembrie 2012 și a fost emisă o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă :

SRL „Viva-Plus” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Intero & Co” cu privire la rezilierea contractului de locațiune, încasarea plății pentru chirie, penalități aferente și recuperarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta SRL „Viva-Plus” a indicat, că la 01 septembrie 2011 cu SRL „Intero & Co” în calitate de locatar a încheiat contractul de locațiune a bunului imobil cu destinație nelocativă.

Prin contractul de locațiune, locatorul s-a obligat să dea celeilalte părți, locatarului două încăperi cu suprafața totală de 108 m², situat pe str. Voluntarilor 3/1, un bun determinat individual în folosință temporară, iar acesta s-a obligat să plătească plata pentru chirie.

Menționează reclamanta că prevederile art. 876 alin. (1) Cod Civil, care

stipulează că Contractul de locațiune a unui bun imobil trebuie să fie întocmit în scris, au fost respectate, contractul fiind perfectat în forma scrisă, fiecare parte fiind de acord și acceptând condițiile stipulate în contract.

Indică reclamanta că, bunul imobil dat în locațiune a fost transmis locatarului la 01 septembrie 2011 fiind instalat în încăperi utilaj industrial pe care pârâtul a început să-l utilizeze și a efectuat plata chiriei pentru lunile septembrie și octombrie a anului 2011.

Atenționează că încăperile date în chirie nu sunt construcții capitale, ci construcții ușoare, respectiv, aceste construcții pot fi ușor demontate, și care nu urmează a fi înregistrate la Oficiul Cadastral Teritorial.

Prin scrisoarea din 08.11.2011 administratorul SRL „Intero & Co” Corobcean S. a solicitat prezentarea schemelor cadastrale a încăperilor situate pe str. Voluntarilor 3/1.

La 08 noiembrie 2011, prin scrisoare, SRL „Intero & Co” a motivat că cerința de prezentare a schemelor cadastrale a încăperilor situate pe str. Voluntarilor 3/1 nu poate fi satisfăcută deoarece o astfel de obligație nu este prevăzută de contract.

Mai mult ca atât, solicitarea locatarului de prezentare a schemei cadastrale este nefondată și reieșind din prevederile exprese a art. 876 alin. (2) care stipulează că contractul de locațiune a unui bun imobil pe un termen ce depășește 3 ani trebuie înscris în registrul bunurilor imobile.

Contractul încheiat la 01 septembrie 2011 între SRL „Viva-Plus” în calitate de locator și SRL „Intero & Co” are un termen conform pct. 3.1 până la data de 01 septembrie 2013, prin urmare este încheiat pe un termen de 2 ani și nu trebuie înscris în registrul bunurilor imobile.

Conform pct. 5.3.1 a contractului locatarul este obligat la timp, nu mai târziu de data de 30 a lunii să achite în prealabil chiria, obligație care de către locatar nu a fost îndeplinită.

Mai mult decât atât, indică reclamanta că a avertizat locatarul că în caz de reținere a achitărilor dintre părți persoana vinovată achită persoanei păgubite o amendă în mărime de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și în caz de neonorare a obligațiunii de plată vor fi nevoiți să rezilieze contractul și să încaseze sumele chiriei și a amenzilor prin intermediul instanțelor judecătorești.

Cere, reclamanta SRL „Viva-Plus”, admiterea acțiunii; rezilierea contractului de locațiune încheiat la 01 septembrie 2011 între SRL „Viva- Plus” în calitate de locator și SRL „Intero & Co” a bunului imobil cu destinație nelocativă a două încăperi cu suprafața totală de 108 m², situat pe str. Voluntarilor 3/1; încasarea de la locatar SRL „Intero & Co” chiria pentru lunile noiembrie 2011- ianuarie 2012 în sumă de 15 000 lei și amenzile aferente în sumă de 900 lei. A încasa de la pârât cheltuielile de judecată. A dispune evacuarea locatarului și restituirea bunului locatorului.

La 16 august 2012, reclamanta SRL „Viva-Plus” a înaintat o cerere privind mărirea cuantumului pretențiilor în motivarea cărei indică, că în fapt SRL

„Intero & Co” nu și-a onorat în continuare obligațiunile sale de locatar în baza contractului de locațiune din 01 septembrie 2011 încheiat cu SRL „Viva-Plus” și în special nu a efectuat plata chiriei pentru perioada noiembrie 2011- iulie 2012.

Conform p. 5.3.1 a contractului locatarul este obligat la timp, nu mai târziu de data de 30 a lunii să achite în prealabil chiria.

Solicită SRL „Viva-Plus” admiterea acțiunii, încasarea din contul locatorului SRL „Intero & Co” plata pentru chirie pentru perioada noiembrie 2011 - iulie 2012 în sumă totală de 45 000 lei și amenzile aferente în sumă de 3155 lei. A încasa de la SRL „Intero & Co” cheltuielile pentru asistența juridică în sumă de 2 500 lei.

La rândul său, la 16 octombrie 2012, SRL „Intero & Co” a înaintat acțiune reconvențională către SRL „Viva-Plus” cu privire la anularea contractului de locațiune, recuperarea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii reconvenționale SRL „Intero & Co” a indicat, că la data de 01 ianuarie 2012 societatea SRL „Viva-Plus” s-a adresat către SRL „Intero & Co” cererea de chemare în judecată privind rezilierea contractului de locațiune încheiat la 01 septembrie 2011 între SRL „Viva-Plus” și SRL „Intero & Co” asupra a două încăperi cu suprafața totală de 108 m² din mun. Chișinău, str. Voluntarilor 3/1, încasarea chiriei în sumă de 15000 lei și amenzii de 900 lei.

Menționează, că SRL „Intero & Co” este o societate comercială și se ocupă cu producere, iar scopul încheierii contractului de locațiune a fost producerea articolelor din piatră și pentru o astfel de activitate este obligatoriu obținerea autorizației conform Regulamentului privind eliberarea autorizațiilor respective, aprobat prin Hotărârea Consiliului municipal Chișinău nr. 13/4 din 27 decembrie 2007, iar pentru a obține autorizația este necesar de a prezenta organelor de resort contractul de locațiune al lor împreună cu planul cadastral.

Menționează că la 08 noiembrie 2011 a solicitat de la SRL „Viva-Plus” planul cadastral al încăperilor, acesta însă a refuzat să-l prezinte pe motiv că construcțiile date în locațiune nu sunt capitale și nu urmează a fi înregistrate la organul cadastral.

Indică SRL „Intero & Co” că în astfel de circumstanțe încheierea contractului de locațiune nominalizat nu are nici un sens, deoarece în lipsa documentației necesare, nu poate desfășura activitatea legală de întreprinzător.

Așadar, contractul de locațiune încheiat la 01 septembrie 2011 cu SRL „Viva-Plus” asupra două încăperi cu suprafața totală de 108 m² din mun. Chișinău, str. Voluntarilor 3/1, este lovit de nulitate absolută, deoarece contravine normelor imperative și anume: a) SRL „Viva- Plus” nu are dreptul să desfășoare activitatea privind darea încăperilor în locațiune în lipsa înscrierii despre astfel de gen de activitate în documentele de constituire și extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice; b) SRL „Viva-Plus” nu avea dreptul să dea în locațiune încăperile în lipsa documentației necesare, inclusiv planul cadastral.

De asemenea, indică SRL „Intero & Co” că în rezultatul acțiunilor abuzive din partea SRL „Viva-Plus” a suportat prejudiciu material în mărimea totală de 29 425,22 lei, care se compune din următoarele: în contul chiriei în baza dispoziției de plată nr. 87 din 19 august 2011 SRL „Intero & Co” a transferat SRL „Viva-Plus” 10 000 lei pentru organizarea procesului normal de producere a efectuat următoarele lucrări în încăperile închiriate în suma totală de 6 913,30 lei: instalarea utilajului electric conform facturilor fiscale seria MZ 3869577 din 23 august 2011 în sumă de 4915,30 lei, seria FV 4790370 din 15 septembrie 2011 în sumă de 745,65 lei; achitarea serviciilor meșterului Orbu Anatolie conform contractului nr. 3 din 12 septembrie 2011 în sumă de 990 lei, achitarea cotizațiilor în Casa Națională de Asigurări în mărime de 23% - 227, 70 lei, achitarea asigurării medicale în mărime de 3,5%-34,65 lei; pentru încălzirea pereților au fost efectuate următoarele lucrări în încăperile închiriate în suma totală de 7451,92 lei: procurarea profilului conform facturii fiscale seria FV 4833413 din 06 octombrie 2011 în sumă de 766.92 lei; procurarea polistirenului conform facturii fiscale seria FV 4833427 din 06 octombrie 2011 în sumă de 3190,00 lei; MDO conform facturii fiscale seria FV 3982814 06 octombrie 2011 în sumă de 1230,00 lei; procurarea fortanului conform facturii fiscale seria JB 0155246 din 31 octombrie 2011 în sumă de 1000.00 lei; achitarea serviciilor meșterului Cebotari Igor conform contractului nr. 1 din 03 octombrie 2011 în sumă de 1000 lei, achitarea cotizațiilor în Casa Națională de Asigurări în mărime de 23% - 230 lei, achitarea asigurării medicale în mărime de 3,5%-35 lei, pentru instalarea și evacuarea strungurilor au fost efectuate următoarele lucrări în suma totală de 5060 lei: achitarea serviciilor meșterului Cebotari Igor conform contractului nr. 2 din 10 septembrie 2011 în sumă de 4000 lei, achitarea cotizațiilor în Casa Națională de Asigurări în mărime de 23% - 920 lei, achitarea asigurării medicale în mărime de 3,5% - 140 lei; achitarea serviciilor autoloaderului (încărcătorului auto) la evacuarea strungurilor conform facturii fiscale seria FV 5481210 din 20 decembrie 2011 în sumă de 360 lei.

La 19 noiembrie 2012, SRL „Intero & Co” a înaintat o cerere reconvențională suplimentară în motivarea căreia face trimitere la prevederile art. 206 alin. (2) din Codul civil, potrivit căruia obiectul actului juridic trebuie să fie licit, să se afle în circuit civil și să fie determinat sau determinabil cel puțin în specia sa.

Așadar, indică SRL „Intero & Co” că potrivit pct. 1.2. și pct. 1.3. al contractului de locațiune, bunul transmis în locațiune constituie bun imobil și este înregistrat în Registrul bunurilor imobile cu Nr. 010030813601.

Potrivit art. 290 și art. 321 alin. (2) Cod Civil, dreptul de proprietate și alte drepturi reale asupra bunurilor imobile, grevările acestor drepturi, apariția, modificarea și încetarea lor sunt supuse înregistrării de stat, iar dreptul de proprietate se dobândește la data înscrierii în registrul bunurilor imobile.

Susține SRL „Intero & Co” că, reprezentantul reclamantei SRL „Viva-Plus” în ședința de judecată a declarat că, obiectul contractului de locațiune din

01 septembrie 2011 - două încăperi cu suprafața totală de 108 m² din mun. Chișinău, str. Voluntarilor 3/1, nu sunt înregistrate în Registrul bunurilor imobile.

Astfel, obiectul contractului de locațiune, în calitate de bun imobil, nefiind înscris în registrul bunurilor imobile, nu se află în circuitul civil. Potrivit art. 315 alin. (1) CC, proprietarul are drept de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra bunului.

În această ordine de idei, pârâta-reclamantă SRL „Intero & Co” indică că, dacă un bun imobil nu este înscris în registrul bunurilor imobile, asupra acestuia nu pot fi exercitate drepturile de dispoziție, inclusiv transmiterea în locațiune, iar unicul documentul care poate confirma dreptul de proprietate asupra unui bun imobil este extrasul din registrul bunurilor imobile, care în cazul examinat lipsește în privința obiectului contractului de locațiune.

Sub aspectul celor invocate, obiectul contractului de locațiune din 01 septembrie 2011 încheiat cu SRL „Viva-Plus” nu este licit, iar actul juridic contestat a fost fondat pe o cauză falsă și ilicită, astfel, nu poate avea nici un efect.

Respectiv, acesta este lovit de nulitate absolută potrivit art. 220 alin. (1) CC, contravine normelor imperative invocate mai sus.

Un temei suplimentar pentru invocarea nulității absolute este semnarea contractului de locațiune de către o persoană neîmputernicită, astfel, susține SRL „Intero & Co” că a aflat despre acest fapt pregătind prezenta acțiune suplimentară, atunci a constatat că, semnătura directorului SRL „Intero & Co” de pe contractul de locațiune și răspunsul din 08 noiembrie 2011 la somația nr. 3 din 08 noiembrie 2011, sunt diferite.

Așadar, indică SRL „Intero & Co” că semnătura în contractul de locațiune din partea SRL „Viva-Plus” nu aparține a directorului acesteia Niaz Durdîev, ce demonstrează nulitatea absolută a acestuia.

De asemenea, contractul de locațiune nominalizat este lovit și de nulitate relativă datorită faptului că a fost încheiat în baza unei erori considerabile, atât de fapt cât și de drept, precum și încheierea acestuia a fost determinată de comportamentul dolosiv din partea conducătorului SRL „Viva-Plus”.

În acest sens reclamanta invocând că este o societate comercială și scopul încheierii contractului de locațiune a fost producerea articolelor din piatră, fapt stipulat expres în pct. 1.2. a contractului.

Pentru ambele părți contractante era evident la data semnării contractului contestat că, pentru o astfel de activitate este obligatoriu obținerea autorizației de funcționare a unităților comerciale și de prestare a serviciilor conform Regulamentului privind eliberarea autorizațiilor de funcționare a unităților comerciale și de prestare a serviciilor sociale pe teritoriul municipiului Chișinău, aprobat prin Decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 13/4 din 27 decembrie 2007.

În asemenea circumstanțe, indică SRL „Intero & Co” că pentru a o

determina să încheie contractul de locațiune, conducătorul reclamantei, Niaz Durdîev, intenționat l-a indus în eroare pe Serghei Corobcean referitor la calitățile substanțiale ale obiectului actului juridic și anume asupra autenticității și apartenenței bunului închiriat.

Astfel, în contractul de locațiune au fost introduse date false și eronate referitor la faptul că bunul transmis în locațiune constituie proprietate privată a arendatorului - pct. 1.1. și pct. 1.3. al contractului, de asemenea că bunul transmis în locațiune constituie bun imobil - pct. 1.2. și pct. 1.3. al contractului; bunul transmis în locațiune este înregistrat în Registrul bunurilor imobile cu nr. 010030813601.

Susține, SRL „Intero & Co” că eroarea sau reprezentarea falsă a realității la încheierea unui act juridic civil asupra elementelor enumerate este una considerabilă, deoarece în cazul în care ar fi fost cunoscută realitatea, contractul de locațiune nu s-ar fi încheiat. Mai mult că, bunul imobil din speța dată, obiect al contractului de locațiune, nu are o calitate substanțială și anume - nu are documentele care permit locatarului folosirea acestui conform pct. 1.2 al contractului de locațiune, iar din declarațiile reprezentantului SRL „Viva-Plus” în ședința de judecată urmează că, obiectul contractului de locațiune sunt niște construcții neautorizate.

Despre inducerea în eroare și comportamentul dolosiv din partea SRL „Viva-Plus” în persoana conducătorului ei, a aflat și s-a convins la ședința de judecată precedentă, atunci când reprezentantul reclamantului a declarat categoric că, bunul transmis în locațiune nu constituie bun imobil, nu este o construcție capitală și nu este înregistrat în Registrul bunurilor imobile, iar numărul cadastral 010030813601 se referă la un complex imobil, din care nu face parte obiectul contractului.

În această ordine de idei, mai menționează SRL „Intero & Co” că încercând să soluționeze neclaritățile pe calea amiabilă și înaintând reclamația din 08 noiembrie 2011, a primit un răspuns evaziv și neclar în sensul invocat, iar adevărul a aflat doar în ședința de judecată.

În acest sens repetă SRL „Intero & Co” că, bunul imobil nu este înregistrat la OCT, ceea ce înseamnă că locatorul, conform art. 290 alin.(1) CC, nu putea transmite acest bun în folosință altei persoane până când el însăși nu și-a înregistrat dreptul de proprietate. Locatorul el însăși încă nu avea dreptul de dispoziție, ceea ce înseamnă că nu putea să transmită altei persoane careva drepturi asupra bunului imobil. Dreptul de a decide soarta bunului imobil îl are persoana ce deține dispoziția - atribut al dreptului de proprietate.

La capitolul actului juridic încheiat prin dol mai menționează că, locatorul a ascuns faptul că bunul imobil nu este înregistrat la OCT, însă, a admis încheierea contractului pentru a obține foloase de la locatar. Locatarul, însă, nu a putut folosi bunul imobil, fiind în imposibilitate de a obține de la locator actele de proprietate a acestui bun și în baza acestora - autorizația necesară desfășurării activității conform pct. 1.2 al contractului de locațiune.

Solicită SRL „Intero & Co” admiterea cererii reconvenționale și declararea nulă a contractului de locațiune a două încăperi cu suprafața totală de 108 m² situate în mun. Chișinău, str. Voluntarilor 3/1 încheiat la 01 septembrie 2011 între SRL „Viva-Plus” și SRL „Intero & Co”, încasarea de la SRL „Viva-Plus” a prejudiciului material în mărimea totală de 29 425,22 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana din 28 noiembrie 2012, acțiunea înaintată de SRL „Viva-Plus” către SRL „Intero & Co” cu privire la rezilierea contractului de locațiune, încasarea plății pentru chirie, penalității aferente și cheltuielilor de judecată a fost respinsă ca neîntemeiată, iar acțiunea reconvențională a fost admisă de deplin. A fost declarat nul contractul de locațiune încheiat la 01 septembrie 2011 între SRL „Viva-Plus” în calitate de locator și SRL „Intero & Co” în calitate de locatar a bunului imobil, asupra două încăperi cu suprafața totală de 108 m.p. din str. Voluntarilor 3/1, mun. Chișinău.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2013, a fost admis apelul declarat de SRL „Viva-Plus”, hotărârea Judecătoriei Ciocana din 28 noiembrie 2012 a fost casată, fiind pronunțată o nouă hotărâre prin care acțiunea înaintată de SRL „Viva-Plus” către SRL „Intero & Co” cu privire la rezilierea contractului de locațiune, încasarea plății pentru chirie, penalității aferente și cheltuielilor de judecată a fost admisă pe deplin, iar acțiunea reconvențională înaintată de SRL „Intero & Co” către SRL „Viva-Plus”.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 03 iulie 2013, a fost admis recursul declarat de SRL „Intero & Co”, s-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2013, cauza fiind restituită spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

După rejudecarea cauzei, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2014, a fost admis apelul declarat de SRL „Viva-Plus”, hotărârea Judecătoriei Ciocana din 28 noiembrie 2012 a fost casată, fiind pronunțată o nouă hotărâre prin care acțiunea inițială înaintată de SRL „Viva-Plus” către SRL „Intero & Co” cu privire la rezilierea contractului de locațiune, încasarea plății pentru chirie, penalității aferente și cheltuielilor de judecată a fost admisă. A fost reziliat contractul de locațiune încheiat la data de 01 septembrie 2011 între SRL „Viva-Plus” în calitate de locator și SRL „Intero & Co” în calitate de locatar în privința a două încăperi cu suprafața totală de 108 m.p. din str. Voluntarilor 3/1 mun. Chișinău. S-a încasat din contul SRL „Intero & Co” în beneficiul SRL „Viva-Plus” suma de 45 000 lei, plata pentru chirie pentru perioada noiembrie 2011 – iulie 2012, suma de 3 155 lei, amenda aferentă 5 000 lei, cheltuieli pentru asistență juridică 834 lei, cheltuieli pentru achitarea taxei de stat, iar în total suma de 53 989 lei. Acțiunea reconvențională înaintată de SRL „Intero & Co” către SRL „Viva-Plus” a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 12 martie 2014, SRL „Intero & Co” a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2014 și menținerea hotărârii Judecătoriei Ciocana din 28 noiembrie 2012.

În motivarea recursului a indicat că decizia instanței de apel este ilegală, fiind bazată pe aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, iar

probele au fost apreciate arbitrar.

La 25 aprilie 2014, SRL „Viva-Plus” a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitând respingerea acestuia și menținerea deciziei contestate.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Intero & Co” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenta nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda*, 16 aprilie

1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Intero & Co” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de către SRL „Intero & Co” se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Mihai Poalelungi

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță